

[Undervisningsministeren.]

at omsætte planer, som det høje ting er gået ind for med hensyn til et universitet i Odense, og disse planer vil blive ført ud i livet, som jeg sagde i går, så snart det overhovedet er forsvarligt.

Det ærede medlem kom ind på den nye skolelov og mente i den sammenhæng, at skoleloven havde været med til at forhale tempoet i udviklingen, og beklagede i øvrigt, at vi havde gennemført en ny skolelov, der stillede krav om lærere og lokaler. Det ærede medlem tilføjede, at den nye skolelov havde de konservative hverken lod eller del i. Det er egentlig værst for dem selv, for jeg tror, de partier, der tog ansvaret for den, vil give mig ret i, at denne skolelov har givet os en helt enestående mulighed for at imødekomme en række pædagogiske behov. Den pædagogiske udvikling, der har været på baggrund af denne skolelov, har overtruffet, tror jeg jeg har lov at sige, de dristigste forventninger hos os, der var med til at forme den.

Man kan endelig også sige, at når skoleloven, angribes er måske så stærkt et ord, men dog kritiseres for, at den blev gennemført på et tidspunkt, hvor man manglede lærere, at der ville jo ikke være blevet flere lærere af, om vi dengang havde gennemført det obligatoriske 8. skoleår, som det ærede medlem lidt senere i sit indlæg omtalte. Jeg finder det meget vigtigt at understrege, at det særlige ved den nye skolelov var, at man behandlede børn ens i højere grad end nogen sinde før ved at behandle dem forskelligt. Jeg mener, det er noget helt afgørende ud fra et pædagogisk synspunkt, at vi fik rullet en række differentierede tilbud op over for børnene, som den gamle lov med sin meget båsede inddeling af eksamensskole og eksamensfri mellem-skole ikke gav.

Jeg kan ikke lade være med at komme med et lille citat fra den mindretalsindstilling, hvormed de konservative fraskrev sig æren for den udvikling, der her er sket. Man sagde bl. a. dengang — det findes i Folketingstidende 1957-58, tillæg B. sp. 684 og 685 — at der kunne ikke komme nogen konstruktiv reform af den eksamensfri mellemskole på basis af denne lov, og man sagde også, at de børn, der nu gik i den såkaldte frie mellemskole, ville ikke få en

fyldestgørende undervisning efter det foreliggende forslag. Jeg tør nok antyde, at aldrig er der vel blevet profeteret mere forkert på skoleområdet, hvilket hele udviklingen viser.

Det værste, der står i den pågældende mindretalsudtalelse i betænkningen ud fra et pædagogisk synspunkt, er, at mindretallet foreslår, at man giver disse børn, deres egen skole. Nu skal jeg ikke svinge mig op til de højder, hvor vi begynder at tale om apartheid, så det har jeg altså ikke sagt, men det ligger snublen nær, når man taler om at give disse børn en egen skole. Jeg ville gerne se den ansvarlige pædagog, der turde trække den kridtstreg meget fast, hvor der på den ene side skulle være disse børn med den egne skole og på den anden side de andre, der skulle fortsætte ad det, der hidtil havde været de danskes vej til ros og magt. Hele den vældige pædagogiske udvikling, vi har været vidne til i disse år, har vist, at det synspunkt, mindretallet lagde op, da vi andre — det radikale venstre, venstre og socialdemokratiet — gennemførte skoleloven, har vist sig at være totalt forfejlet.

Det var mig en særlig glæde, da jeg var til realskolernes årsmøde her i efteråret, at man fra Danmarks Realskoleforenings side udtalte, at der var ikke tale om, at realeksamen var blevet devalueret under den nye lov. Også på dette punkt slog den konservative profeti fra 1958 totalt fejl.

Det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen kom ind på spørgsmålet om lærermangelen, som også andre medlemmer strejfede, og spurgte bl. a., i hvilket omfang der blev undervist ved det, der i henhold til terminologien kaldes ukvalificerede lærere. Jeg skal for klarhedens skyld sige, at det drejer sig om folk, der ikke har lærereksamen. Jeg kan sige, at det drejer sig, så længe det drejer sig om såkaldt ukvalificerede lærere i vakante stillinger, i forfjor om ca. 500 og sidste år om ca 400; men helt præcise tal har vi ikke i dette øjeblik.

Jeg vil gerne vedrørende lærermangelen sige, at når jeg bedømmer mulighederne for problemets løsning pessimistisk, er det, fordi vi i dag mindst har en mangel på 2.000 lærere, hvis vi ser på forholdene på grundlag af den nugældende rationeringslov. Hvis vi